

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Urtos/3/2023
Identifikačné číslo spisu: 4023200023
Dátum vydania rozhodnutia: 03.05.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:4023200023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 3. mája 2023 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného M. K. podanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1Ntc/2/2023, zo 14. marca 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného M. K. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením, sp. zn. 1Ntc/2/2023, zo 14. marca 2023 tak, že „Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného M. K., nar. XX.XX.XXXX v G. J., bytom G. časť Q. XXXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1Ntc/29/2022, z 29.09.2022, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia zamietá“.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne: „Odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace nepodmienečne, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, na podklade rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1Ntc/29/2022, z 29.09.2022, ktorým došlo k uznaniu rozsudku Okresného súdu v Trutnove, Česká republika, sp. zn. 4T 64/2022, z 08.06.2022, právoplatného vo výrokoch o vine a treste 08.06.2022, vo výroku o náhrade škody 05.07.2022 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky, prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného zákona Českej republiky v časti dokonaný, v časti nedokonaný, ukončený v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky a prečin neoprávneného obstarania, falšovania a pozmenenia platobného prostriedku podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky.

Výkon trestu odňatia slobody bol odsúdenému nariadený 25.10.2022 a tento nastúpil 18.11.2022 o

10.00 hod., po prevzatí slovenskými orgánmi na hraničnom priechode Hodonín-Holíč. Odsúdenému bola do trestu odňatia slobody započítaná doba jeho zadržania v Talianskej republike od 12.04.2022 do 29.04.2022, doba výkonu väzby v Českej republike od 29.04.2022 od 18.05 hod. do 22.30 hod., od 01.05.2022 od 15.00 hod. do 13.06.2022 a výkon trestu odňatia slobody v Českej republike od 14.06.2022 do 18.11.2022.

Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva, že od roku 1996 doposiaľ sa dostal 15-krát do rozporu so zákonom, z toho v 8-ich prípadoch bol odsúdený v cudzine, vrátane uznaného cudzieho rozhodnutia. Pri hodnotení správania sa odsúdeného na podklade hodnotení príslušných ústavov na výkon trestu odňatia slobody, krajský súd nemohol konštatovať dosiahnutie dostatočného stupňa polepšenia u odsúdeného, a teda naplnenie prvej z vyššie uvedených materiálnych podmienok. I keď z hodnotení vyplýva, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne potrestaný, nevytvoril si ani podmienky pre získanie čo i len jednej disciplinárnej odmeny. Hoci jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike bolo na požadovanej úrovni, po jeho premiestnení na ďalší výkon trestu na územie Slovenskej republiky nastali u neho problémy v adaptácii na podmienky výkonu trestu odňatia slobody so zistenými nedostatkami. Správanie a vystupovanie mal len relatívne slušné, a to príliš sebavedomé, s prvkami teatrálnosti. I komunikácia s odsúdeným bola náročná. Počas jeho premiestnenia do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín jeho správanie a vystupovanie v prevažnej miere nebolo na požadovanej úrovni. Liečebný režim dodržiaval s ťažkosťami. Svojím správaním nadmerne zaťažoval personál. Postoj odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti je len čiastočne kritický. V otázke druhej z materiálnych podmienok - dôvodom očakávaní vedenia riadneho života odsúdeným po podmienčnom prepustení krajský súd zistil, že táto splnená nie je. V hodnotení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody ÚVV a ÚVTOS Nitra je jeho resocializačná prognóza vyhodnotená ako menej priaznivá, so stredným rizikom recidívy trestnej činnosti. Pri zisťovaní prognózy ďalšieho vedenia života odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia krajský súd vychádzal z rozboru predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného, ako aj z rozboru ním spáchanej trestnej činnosti. Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody opakovane, pričom už bol v minulosti podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a napriek tomu sa opätovne dopustil úmyselnej majetkovej trestnej činnosti, i keď pracoval. Odsúdenému boli ukladané i podmienčné tresty odňatia slobody či alternatívny trest a aj napriek tomu sa odsúdený opakovane dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, a to rôznorodého charakteru, v rôznych štátoch Európskej únie. Tieto zistené skutočnosti, najmä opakované porušenia Trestného zákona nielen v Slovenskej republike, sankcionované trestami odňatia slobody i alternatívnymi trestami nedávajú dostatočnú záruku, že odsúdený bude v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia viesť riadny život, primárne, že sa nedopustí ďalšej trestnej činnosti za stavu, keď doposiaľ ukladané sankcie na neho preukázateľne nemali dostatočný preventívny a výchovný vplyv. Zároveň zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania neumožňujú u odsúdeného formulovať záver o jeho priaznivej prognóze vedenia riadneho života v skúšobnej i s ohľadom na to, že jeho postoj k vlastnej spáchanej trestnej činnosti je len čiastočne kritický. Odsúdený napokon nepreukázal, že na slobode má možnosť zamestnať sa a mať legálny zdroj príjmu. K argumentom odsúdeného, ktorými poukazoval na svoj zdravotný stav, je potrebné uviesť, že rodinné či zdravotné dôvody nie sú samy osebe dôvodom pre vyhovieť návrhu na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože tieto sa viažu výlučne na splnenie materiálnych podmienok vyžadovaných ustanovením § 66 Trestného zákona, a to je polepšenie odsúdeného plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a súčasne dôvodnosť očakávania, že v budúcnosti (na slobode) povedie riadny život, čo v danom prípade nebolo z jeho strany splnené do takej miery, aby spĺňal zákonom vyžadovanú podmienku k podmienčnému prepusteniu. Krajský súd skúmal i možnosť podmienčného prepustenia podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení podľa § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona. Dospel k rozhodnutiu, že ani uložené primerané obmedzenia a povinnosti nedávajú záruku, že odsúdený po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život, a to vzhľadom na skutočnosti zistené o jeho osobe v zmysle predošlých odsúdení a uložených trestov a menej priaznivú resocializačnú prognózu. Krajský súd v danom kontexte poukazuje aj na to, že odsúdený nepreukázal pred rozhodnutím o podanom návrhu žiadne relevantné skutočnosti preukazujúce jeho zámer zamestnať sa do 14 dní po prepustení v gastro sektore či ochotu vykonať aj verejnoprospešné práce na cintoríne v Nových

Zámkoch. Bez povšimnutia krajského súdu nemohlo v tomto smere zostať zistenie, že nad odsúdeným bol v minulosti opakovane nariadený probačný dohľad, a to na území Slovenskej republiky v rámci podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (rok 2009), v rámci uloženého podmieneného trestu odňatia slobody v Nemecku (rok 2008), ktorý skončil v roku 2011, opakovane v Nemecku (rok 2011), ktorý skončil v roku 2013, čo nemalo na odsúdeného dostatočný výchovný vplyv a nezabránilo mu v recidíve trestnej činnosti. Vzhľadom na nesplnenie materiálnych podmienok podmieneného prepustenia podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona krajský súd návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol".

Proti uzneseniu krajského súdu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený M. K. (č. l. 56, 74 - 76), argumentujúc v zásade nasledovne:

„Námietam nepravdivé, neobjektívne a klamlivé tvrdenia k mojej osobe, ktoré poskytli príslušníci z ÚVV a ÚVTOS Nitra a ktoré zďaleka, a to v ničom nekorešponujú s mojím správaním vo väzniciach, kde som sa nachádzal, vrátane väznice v Želiezovciach, kde za moje správanie som bol poverený na stálu službu a kde vykonávam z vlastnej iniciatívy maliarske práce a iné práce a t. č. už s návrhom na pochvalu 'A nie účelovo'".

K podanej sťažnosti sa vyjadril prokurátor (č. l. 79) nasledovne: „Mám za to, že záver obsiahnutý v napadnutom uznesení bol z hľadiska aplikovaných zákonných ustanovení správny. Krajský súd postupoval správne, keď odsúdeného z výkonu trestu podmienne neprepustil. V plnom rozsahu sa stotožňujem s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a na tieto poukazujem. V prípade odsúdeného M. K. boli splnené formálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (príslušná dĺžka už vykonaného trestu), konštatovať splnenie materiálnych podmienok (preukázanie polepšenia a predpoklad vedenia riadneho života) však nie je možné.

Odsúdený prevažnú časť dosiaľ vykonaného trestu absolvoval v rôznych zahraničných ústavoch (Taliansko a Česko). Vo výkone trestu na území Slovenskej republiky pokračoval od 18.11.2022 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra, odkiaľ bol v podstate hodnotený neutrálne, s neodporúčaním jeho podmieneného prepustenia. Odsúdený od premiestnenia vykazuje známky väčšej prispôsobivosti a určitého pozitívneho posunu smerom vpred (plní nariadenia a príkazy, udržiava poriadok, bez disciplinárnych trestov), tieto však nedosahujú taký charakter a časové rozmedzie, aby bolo v súčasnosti možné robiť závery o jeho polepšení, resp. o naplnení prevýchovného účelu trestu ešte predtým, než dôjde k jeho úplnému vykonaniu. Odsúdený počas výkonu trestu nedosiahol žiadne disciplinárne odmeny, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, aby doplnil vzdelanie, individuálne je vedený ku kritickejšiemu prehodnocovaniu doterajšieho spôsobu života, ktorých dosiahnutie pre krátkosť času nemožno objektívne hodnotiť. Ani resocializačná prognóza, ktorá pomocou určitých relevantných faktorov odráža pravdepodobnosť možného zlyhania po opätovnom zaradení sa odsúdeného do spoločnosti, nie je v tomto prípade priaznivá. Odsúdený sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti (prevažne majetkovej), ktorá postupom času naberala na intenzite. Išlo najmä o trestnú činnosť zameranú na vlastné obohatenie sa, u ktorej sa vzhľadom na ostatné okolnosti dá predpokladať, že bola hlavným zdrojom príjmov odsúdeného. Odsúdený sa nesnažil si doplniť vzdelanie v rámci možností vo výkone trestu odňatia slobody. Dosiaľ nemal riadne zamestnanie, vo výkone trestu nebol zaradený do pracovného procesu. Bez povšimnutia by nemala v tejto súvislosti zostať ani skutočnosť, že nad odsúdeným bol v minulosti opakovane nariadený probačný dohľad (v rámci podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a tiež uloženého podmieneného trestu odňatia slobody), určenej mu za čelom preukázania schopnosti viesť na slobode riadny život. V jeho prípade sa teda inštitút podmieneného prepustenia nejaví ako vhodný na dosiahnutie sledovaného cieľa.

Zastávam názor, že v predmetnej veci, vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, nie je možné rezultovať, že prvok prevýchovy v súčasnosti dosiahol požadovaný stupeň a že by sa od odsúdeného, v prípade jeho podmieneného prepustenia, dalo s najväčšou pravdepodobnosťou očakávať vedenie riadneho života. Trest dosiaľ nenaplnil svoj definitívny účel a jeho ďalší výkon je potrebný. Z uvedených dôvodov v súlade s názorom súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považujem za zákonné a správne, som nevzhladol existenciu materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody v predmetnej veci, a jeho sťažnosť považujem za nedôvodnú, preto ju navrhujem

podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnuť.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal, v zmysle § 192 Trestného poriadku, správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. K. nie je dôvodná.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil tri podmienky, jednu formálnu

- vykonal trest v zákonom stanovenej dobe

a dve materiálne

- plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a

- možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o formálnu podmienku,

1. tú odsúdený splnil tak, ako uzavrel už krajský súd vo svojom uznesení; konkrétne ide o podmienku špecifikovanú v § 66 ods. 2 Trestného zákona (výkon pomernej časti uloženého trestu).

K možnosti konštatovania splnenia materiálnych podmienok podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody najvyšší súd poznamenáva, že podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy ak sa preukáže, že odsúdený

2. vo výkone trestu nielen formálne, ako to vyžaduje zákon o výkone trestu odňatia slobody a vyhláška, ktorou sa vykonáva poriadok výkonu trestu, ale nadpriemerne plnil všetky svoje povinnosti tak, aby za ich plnenie získaval odmeny a dokumentoval tak svoju úprimnú snahu o polepšenie, pričom zároveň jeho správanie k spoluodsúdeným ale i personálu musí byť bezproblémové. Ak odsúdený síce plní svoje povinnosti, ale toto plnenie nie je ocenené odmenami, ide o bežný a zákonom predpísaný štandard správania sa odsúdeného, ktorý sa nevymyká z priemeru a nenaznačuje snahu odsúdeného o polepšenie. V prípade „skúseného recidivistu“ je žiadúce, aby pomer disciplinárnych odmien k disciplinárnym trestom bol výraznejší v prospech odmien. V predmetnej veci takáto situácia nenastala, a preto nebola splnená už druhá podmienka na podmienčné prepustenie odsúdeného M. K. z výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti atakuje nespravodlivosť pri jeho hodnotení zo strany „ÚVTOS Nitra“, tak treba pripomenúť, že krajský súd nerozhodoval len na podklade tohto hodnotenia, ale zbral do úvahy viaceré hodnotenia (str. 3 jeho uznesenia) a ani z jedného nevyplýva jeho úprimná snaha o polepšenie či nadštandardné pozitívne správanie sa odsúdeného. Preto najvyšší súd sťažnostnú argumentáciu odsúdeného neprijal ako dostatočne relevantnú.

3. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody musí byť splnená aj tretia podmienka, a to - musí byť daný predpoklad, že odsúdený po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Okolnosťou, ktorá má v tejto súvislosti veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane vyhodnotenia rizika jeho prípadnej recidívy. V nadväznosti na uvedené musí súd zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože tieto okolnosti vedú ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí ústav na výkon trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd považuje za správny záver krajského súdu ohľadom skutočnosti, že resocializačná prognóza odsúdeného je vo vzťahu k riziku sociálneho zlyhania odsúdeného čo do „kvalitatívneho obsahu“ natoľko nepriaznivá, že tak logicky, ako ani vecne nepripúšťa iný predpoklad než ten, že osoba odsúdeného je za konštatovaného stavu učebnicovým príkladom pre hroziace riziko opätovného sociálneho zlyhania vo forme opakovaného páchania trestnej činnosti. Negatívnym faktorom svedčiacim v neprospech odsúdeného je obsah jeho odpisu z registra trestov, z ktorého je evidentné, že odsúdený sa trestnej činnosti dopúšťa periodicky. Menovaný bol odsúdený

- v roku 1996 ako mladistvý pre trestné činy lúpeže, krádeže, poškodzovania cudzej veci, na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do NVÚ pre mladistvých, odsúdenie má zahladené,
- v roku 1997 ako mladistvý pre trestný čin lúpeže - bolo upustené od uloženia súhrnného trestu,
- v roku 1999 pre trestný čin porušovania domovej slobody na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu a určením skúšobnej doby,
- v roku 2000 pre trestný čin výtržníctva na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby,
- v roku 2000 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienené so zaradením do II. NVS,
- v roku 2006 pre trestné činy zanedbania povinnej výživy, porušovania domovej slobody, krádeže, sprenevery podvodu, na trest odňatia slobody 5 rokov nepodmienené so zaradením do II. NVS, z výkonu trestu bol dňa 11.08.2009 podmienené prepustený so skúšobnou dobou 5 rokov a nariadeným probačným dohľadom v trvaní 2 rokov, uloženým ochranným dohľadom na 4 roky, osvedčil sa,
- v roku 2007 v Terste v Taliansku za trestný čin podvodu na odňatie slobody 15 dní, ktorý bol zmenený na pokutu vo výške 570 eur,
- v roku 2008 v Nürnbere v Nemecku pre pokus krádeže so zbraňou s úmyslom nedovoleného dovozu strelných zbraní, úmyselné ublíženie na zdraví v dvoch skutkovo súvisiacich prípadoch, na trest odňatia slobody 1 rok a 4 mesiace, so skúšobnou probačnou dobou do 15.06.2011,
- v roku 2011 Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pre trestný čin nepriamej korupcie na peňažný trest 3000 eur, s určeným náhradným trestom odňatia slobody na 1 rok,
- v roku 2013 súdom Deggendorf v Nemecku pre trestný čin krádeže na trest odňatia slobody 10 mesiacov, s určenou skúšobnou dobou s probáciou na 3 roky,
- v roku 2014 Krajským súdom Wiener Neustadt v Nemecku pre trestný čin krádeže na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov,
- v roku 2018 v meste Konstanz (Kostnica) v Nemecku pre daňové a colné trestné činy na 5 pokút s dennou sadzbou 30 eur,
- v roku 2019 v meste Konstanz (Kostnica) v Nemecku pre daňové a colné trestné činy na 50 pokút s dennou sadzbou 20 eur,
- v roku 2019 v meste Konstanz (Kostnica) v Nemecku pre „iné“ trestné činy na 53 pokút s dennou sadzbou 20 eur,
- v roku 2022 Krajským súdom v Nitre, ktorým bol uznaný rozsudok Okresného súdu v Trutnove - aktuálne vykonávaný trest.

Je síce pravdou, že nemožno paušálne dospieť k záveru, že u odsúdených s početnou kriminálnou minulosťou už podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy;

nemožno však abstrahovať (odmyslieť si) skutočnosť, že s ohľadom na túto kriminálnu minulosť bude splnenie materiálnej podmienky - t. j. že bude odsúdený viesť riadny život - skôr výnimočné. V takýchto prípadoch bude zohrávať významnú úlohu splnenie práve druhej podmienky, ktorá môže naznačiť skutočnú snahu odsúdeného o nápravu a presvedčiť súd, aby aj takémuto odsúdenému dal šancu na preukázanie, že bude schopný viesť riadny život.

Najvyšší súd poznamenáva, že každý si v živote zaslúži dostať šancu na nápravu chyby (chýb), ktorej sa dopustil a na preukázanie, že jeho zlyhanie bolo ojedinelé a už sa nebude opakovať. Najvyšší súd však prijal záver, že odsúdený premárnil svoje šance dokázať spoločnosti, že sa polepšil. Z histórie správania sa odsúdeného M. K. možno vyvodíť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou žiť riadny život. Najvyšší súd neuveril pozitívnej motivácii odsúdeného, ktorá ho zrejme viedla k podaniu návrhu na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Naopak, najvyšší súd dospel k záveru, že pravidlá normálneho spolužitia je odsúdený podľa všetkého schopný rešpektovať zrejme len pod dozorom vo väzení.

Najvyšší súd takisto upozorňuje, že na podmieňané prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa odsúdený mohol domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. K tomu najvyšší súd uvádza že: „Zmysel podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy". Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Urtost/3/2015, sp. zn. 3Urtost/1/2015, sp. zn. 6Urtost/1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti, na čo správne poukázal už krajský súd.

V prípade odsúdeného M. K. riziko recidívy - opätovného zlyhania, ak by bol podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, výrazne prevažuje nad ochotou najvyššieho súdu uveriť, že sa už konečne rozhodol viesť riadny život.

Preto najvyšší súd zdieľa právny názor a s tým súvisiaci záver krajského súdu o nenaplnení materiálnej podmienky na pozitívne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a uvádza, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu je úplné, zrozumiteľné a presvedčivé. Preto najvyšší súd na sťažnosťou napadnuté uznesenie ďalej odkazuje bez potreby opakovať tam uvedené rozhodné skutočnosti.

S poukazom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.